Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 70.603 van 9 januari 1998

A. 61.296/VIII-336
(voorheen III-20.309)

In zake : **DIVOY** Arlette

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Dominique WAGNER en Mr. Anne VILLERS, advocaten, quai de Rome 2 4000 Luik,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Françoise BAILLY, advocaat, rue Jean de Bohême 11 6900 Marche-en-Famenne.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 12 december 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Arlette DIVOY de nietigverklaring vordert van de beslissing waarvan haar door de administratieve gezondheidsdienst op 17 oktober 1994 kennis is gegeven, waarbij wordt verklaard dat ze geen aandoening heeft die kan worden ingedeeld bij die vermeld in artikel 11 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 betreffende het statuut van bepaalde categorieën van personeelsleden van het rijksonderwijs;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 2 juni 1997 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag van de partijen en gezien de laatste memorie van verzoekster;

Gelet op de beschikking van 4 november 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 28 november 1997;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. WAGNER, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. BAILLY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. Verzoekster, die sedert 1971 in vast verband onderwijzeres is in een school van het gesubsidieerd vrij onderwijs, bevindt zich sedert 4 oktober 1993 in ziekteverlof en sedert 3 november van hetzelfde jaar in disponibiliteit wegens ziekte.

2. Op 6 april 1994 deelt de administratieve gezondheidsdienst (afgekort als AGD) haar mee dat ze uit medisch oogpunt niet voldoet aan de voorwaarden om om gezondheidsredenen voortijdig te worden gepensioneerd, dat ze thans ongeschikt is om haar ambt uit te oefenen en geen aandoening heeft die ingedeeld kan worden bij die vermeld in artikel 11 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 betreffende het statuut van bepaalde categorieën van personeelsleden van het rijksonderwijs.

3. Op 14 april 1994 betwist verzoekster die beslissing alleen in zoverre deze ervan uitgaat dat ze geen aandoening heeft die kan worden ingedeeld bij die vermeld in artikel 11 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974.

4. Op 24 mei 1994 deelt de AGD verzoekster mee dat hij haar geneesheer in kennis stelt van de motieven voor de omstreden beslissing; dezelfde dag deelt hij laatstgenoemde mee dat zijn patiënte tijdelijk arbeidsongeschikt is wegens artrose van de wervelkolom en dat artikel 11 niet van toepassing is.

5. Op 5 juni 1994 wijst dokter LANGE, geneesheer van de betrokkene, de verwerende partij op de geneeskundige toestand van de betrokkene en besluit dat "haar artroseproblemen amper kunnen verbeteren ongeacht de behandeling of opname die kan worden voorgesteld"; hij zegt voorts dat "die artrose bijzonder invaliderend is" en tevens maakt hij gewag van financiële moeilijkheden van zijn patiënte.

6. Op 18 juli 1994 schrijft de hoofdgeneesheer van de AGD : "Na het lezen van het verslag van dokter LANGE, zou ik de oorspronkelijke beslissing handhaven en zou ik dokter SIMONART belasten met het eindadvies".

7. Op 31 augustus 1994 heeft een arbitrage-onderzoek plaats; na afloop daarvan meent dokter SIMONART op 28 september 1994 dat de in eerste instantie genomen beslissing moet worden gehandhaafd en dat artikel 11 dus niet van toepassing is.

8. De eindbeslissing, die de bestreden handeling vormt, wordt op 17 oktober 1994 genomen en wordt dezelfde dag ter kennis van verzoekster gebracht : ze is conform het advies van dokter SIMONART en bevat geen enkele nadere uitleg.

9. In de maand juni 1995 besluit de hoofdgeneesheer van de AGD dat verzoekster uit medisch oogpunt voldoet aan alle voorwaarden om definitief voortijdig te worden gepensioneerd en dat ze geen aandoening heeft die kan worden ingedeeld bij die vermeld in artikel 11 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974; verzoekster heeft beroep ingesteld tegen de beslissing wat het laatste punt betreft;

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent aan de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en aan het gebrek aan uitdrukkelijke motivering;

Overwegende dat de verwerende partij zich beroept op het beroepsgeheim als rechtvaardiging voor het niet-meedelen van de motieven voor de bestreden beslissing en artikel 4, 4°, van de wet van 29 juli 1991

aanvoert; dat ze voorts zegt dat die motieven op aanvraag van verzoekster aan haar geneesheer zijn onthuld;

Overwegende dat de weigering om ervan uit te gaan dat verzoekster een aandoening heeft die moet worden ingedeeld bij die waarvan sprake is in artikel 11 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 betreffende het statuut van bepaalde categorieën van personeelsleden van het rijksonderwijs, vervat is in het op 17 oktober 1974 door de hoofdgeneesheer van de AGD ondertekende document waarin, evenmin als in de kennisgeving ervan, de motieven worden opgegeven op grond waarvan zulke beslissing is genomen; dat artikel 4, 4°, van de wet van 29 juli 1991 de administratieve overheid ontslaat van de verplichting om een beslissing uitdrukkelijk te motiveren wanneer door het opgeven van de motieven het beroepsgeheim kan worden geschonden; dat die bepaling niet van toepassing is op de geneesheer, die ten opzichte van zijn patiënt niet aan beroepsgeheim is gebonden; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat verzoekster een tweede middel ontleent aan het ontbreken van en aan dwaling omtrent de motieven van de bestreden beslissing; dat ze uiteenzet dat de genoemde beslissing duidelijk geen rekening heeft gehouden met het feit, dat ter sprake komt in de brief van 5 juni 1994 die dokter LANGE aan de verwerende partij richt, dat ze een ernstige aandoening heeft die aanzienlijke sociale en financiële druk tot gevolg heeft;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat dokter SIMONART, in zijn "gemotiveerde arbitrage waarop de bestreden beslissing steunt", "niet alleen rekening heeft gehouden met het medische aspect,

maar tevens oog heeft gehad voor het sociale aspect van het probleem, alvorens tot het besluit te komen dat verzoekster geen aanspraak kon maken op artikel 11. Hij heeft onder meer erop gewezen dat de financiële moeilijkheden die verzoekster ondervond, te wijten waren aan het feit dat haar man gespeculeerd had op de beurs";

Overwegende dat in het verslag van dokter SIMONART onder meer het volgende staat te lezen :

" Tijdens het onderhoud begint de betrokkene, die aanvankelijk betrekkelijk ontspannen was, te huilen bij het opgeven van de reden voor de financiële problemen die het koppel ondervindt.
Haar echtgenoot is bij de dood van zijn vader, van wie hij een kleine som geld heeft geërfd, op de beurs beginnen speculeren en heeft steeds meer schulden gemaakt die hij eerst aan zijn vrouw heeft bekend toen ze meer dan 2.000.000 frank bedroegen. Door die situatie teneergedrukt, heeft hij zijn toevlucht gezocht in de alcohol. Hij is sedert 5 jaar alcoholist en zou leverstoornissen hebben.
De betrokkene, een onderwijzeres van 52 jaar, is sedert 11 maanden ononderbroken arbeidsongeschikt wegens vrij invaliderende polyartrose. Het werk hervatten is thans niet mogelijk en trouwens weinig waarschijnlijk in de toekomst. Mevrouw DIVOY kan evenwel geen aanspraak maken op artikel 11 om geneeskundige redenen.
Bovendien is het nogal kies erin toe te stemmen om een sociale reden (hierboven beschreven financiële moeilijkheden); ofschoon het wel degelijk duidelijk is dat mevrouw DIVOY in een bijzonder moeilijke financiële situatie leeft, is het moeilijk daaraan iets te verhelpen, als men de werkelijke reden ervan kent";

Overwegende dat in dit verslag wordt toegegeven dat de polyartrose waaraan verzoekster lijdt vrij invaliderend is en een hervatting van het werk weinig waarschijnlijk is; dat eruit blijkt dat verzoekster in een bijzonder moeilijke financiële situatie leeft; dat de omstandigheid dat haar echtgenoot niet vreemd is aan de financiële moeilijkheden die het koppel kent, niet wegneemt dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen verzoeksters gezondheidstoestand en haar materiële levensomstandigheden; dat de bestreden

handeling gegrond is op een onvoldoende gemotiveerd geneeskundig verslag; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de op 17 oktober 1994 ter kennis van Arlette DIVOY gebrachte beslissing waarbij wordt verklaard dat ze geen aandoening heeft die kan worden ingedeeld bij die waarvan sprake is in artikel 11 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 betreffende het statuut van bepaalde categorieën van personeelsleden van het rijksonderwijs.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op negen januari 1900 achtennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.- Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOöRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**